

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by The Ukrainian Labor News Ass'n. cor. Fritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man. Subscription \$4.00 a year. Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Щотижня для робочого люду — вихідник для всіх і тижневик виходом Видавничого Товариства Українських Робітничих Вістей. Передплата \$4.00 на рік.

Редакція за оголошення не відповідає. Редакція рукописів не зберігає.

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Fritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

"РІДНІ" ПОГРОМЩИКИ.

Минувсього тижня принесла телеграма з Лондону вістку, що в галицьких погромах, які робили Українці, згнуто поперх 200 Жидів. Телеграма не подавала, що це за "Українці" робили ті погроми, однак ми від себе висловили думку, що це без сумніву були петлюрівсько-павленківські недобитки, які бють ся тепер за польських панів і яких вся українська контрреволюційна преса, включаючи й канадійську, уявляє "українською армією". Американські газети подають більше вістей про ці погроми в Галичині і вже виразно говорять, що ці робили петлюрівські "герої". Іменно телеграма з Відня з дня 20. вересня доносить, що прибувши до Відня жидівські втікачі розказують, що "військо" Петлюри допускає ся в Східній Галичині великих протижидівських насильств. Втікачі подають спис міст і число жертв в округах між со-вітським фронтом а Тарно-вом і кажуть, що ціла та область тероризуєть ся петлю-рівцями. В Глинях Жиди шукали захисту в божицні, але петлюрівські "жовніри" підпалили будинок і 15 осіб згарили на смерть. Відак "ге-рої" розстріляли на ринку 36 осіб.

Що ці телеграми не є жа-дною видумкою свідчить львівський петлюрівський "Вперед", котрий в 202 числі з 3. вересня подає за польськими газетами, що "відді-ли ся в Бучачі масових насильств на жиднах. Рабунки цих відділів є на порядку ден-нім, особливо ночами, у всіх околицях, а також у Стані-славові і т. д. В Войнилівці ці "герої" "гуляють" три дні і три ночі. Нотаріального соліста-тора М. Гана обрабували до нага і зарубали шабелем, Н. Грусови перестрілає рuku, Мендя Гершберга і Сіпка по-калічили, відтали вуха і би-ли до непристомності; засидава-ли около 15 жидів і дічади. По трох днів вивезли на во-зах товари і готівку переї-шли на 2 мільйони марок. По-добно "бавани ся" по доко-наних селах, як в Блюди-ках і Лисці.

Читаючи ці слова, прямо не хочеть ся вірити, щоб такі злочинні поповнювали цивілі-зовані — коли вже так ска-зати — люди, а не дикуни. Дієть ся се не на ославленій У-горщині, де тамошній суча-сний режим перанцив своїм страшним злочинами всіх і вся, доконують сих злочин-ів не польські жовніри над українським або жидівським населенем, але дієть ся се в Східній Галичині і ці злочинні поповнюють "українські жо-вніри", котрі нібито борять ся за "свободу" українського на-роду".

Коли однак приглянемо ся ближше справі, то побачимо, що між чорною сотнею Дені-ка і реакційно-клерикальною Угорщиною а українською пе-тлюрівщиною нема жадної різниці. У всіх одна ціль, у всіх одні средства і однакові наслідки. Петлюра і Павлен-ко а своїми недобитками не менше служать своїй контр-революції і реакції, чим слу-ждали перше російська чорна сотня а нині служать біло-гвардійська Угорщина. І яку службу сповнюють ці люди, та-кими вони є самі. Який "ідей-ний" напрям є в центрі, на

чолі, такий самий є і се-ред "рядових". Від голови риба смердить. Угорській ре-акції треба для власного ра-тунку управити білий терор, вона його й має. Петлюри треба дати хлопцям "погуля-ти", щоби вони його трима-ли ся — він се й робить. І так як на Угорщині білий терор управляют найнижше упавші, прямо здегенеровані, озвірілі елементи, — такий самий "двіт" становить і нинішню "армію" Петлюри.

З українських протиболь-шевицьких жерел з старого краю доносили вже пару разів, що бувши галицькі стріль-ці, переважно сини галицьких укр. селян, вже всі покинули Петлюру і пішли домів. При-нім лишили ся наняті за гро-ші люди, яким однаково: чи під Денікю, чи під Вран-глем, чи під Петлюрою. Ім що-би лише крім звичайної пла-ти дати ще й "погуляти". І Петлюра, щоби мати карика-туру армії, щоби показати перд буржуазією, що він істне, що він має за собою якусь силу, що він репрезен-тує своєю "армією" "Укр. На-родну Республіку" — за вар-шавські зглядю "міжнародної буржуазії гроші утримує ту погромницьку сволоч, яку називає "армією" і "береть ся" з нею за "освобожденіе" України в той спосіб, що роз-стріляв і рабує українських селян та робить протижидів-ські погроми.

Петлюрові "герої" робили страшні погроми ще минувшо-го року на Україні. Ті самі злочинні виробляе тепер Пе-тлюра і в Галичині. Брехнею було би казати, що се не Петлюра чи Павленко він-ні за погроми, але якісь "не-відвчальні" одиниці. Як могли "козаки" три дні і три ночі гуляти, щоби ніхто про се не знав? Се абсолютно немо-жливо. Що се за армія, що "вояки" можуть цілими дня-ми і в кількох місцевостях підряд рабувати, насилувати і мордувати безборонне насе-лене — і ніхто про се знає? Брехня! Погроми роблять пе-тлюрівські "герої" з відомо-ю за дозволом головного по-громщика Петлюри. Коли-б Петлюра не хотів погромів, він би їх не мав? Чому нема рабунків або погромів в со-вітській армії? Бо в ній за всі переступства остро кара-ють ся, бо ся армія служить і-накшим цілям і інтересам, чим петлюрівські наняті бандити. В совітській армії жовнір має перд собою ясно витичену ціль, він знає за що беть ся, а в него є певна ідея, а жовнір Денікіна, Врангліа чи Пе-тлюри, се наняті горлоріз, котрому треба ще дати "по-гуляти", щоби він тримав ся армії. І тому петлюрівські і їм подібні бандити рабують населені і роблять отрашні погроми.

Вся українська "патріотич-на" контрреволюція повинна тепер отверто заявити, чи вона за Петлюрою і Павлен-ком, чи проти них. Чи вона й тепер уявляє їх і їх "геро-їв" "українською армією", чи бандю вислугуючих ся польсь-кий шляхті погромщиків. Вона повинна се сказати, бо дотепер вона уважала пе-тлюрівську "армію" своєю, уважала її "українською ар-мією". Коли ж вона замов-чить всі ті злочинні петлюрів-сько-павленківських недобит-ків, як замовчала дотепер те, що Павленко розстріляв в од-ній лише Камініці 400 боро-нивших ся проти польських наїздників українських селян і переводив насильно мобілі-зацію серед укр. населеня в Східній Галичині для ратова-ня польських панів, то хай всі українські робітники і па-рочки знають раз, хто є ті па-роче, що лють крокодилічі слези над Україною а на ділі є приклонниками і слугами бандитів-погромщиків і льо-дів польської шляхті. Коли "Укр. Голос", чи яка друга по-добна контрреволюційна шма-тка нагеше під напором своєї слугачів, що "Лях" такий свій мий ворог України, як і "Мо-скаль", а в той час мовчить про те, що виробляють бан-дити Петлюри та Павленки в Східній Галичині, коли вона

не виступає проти їх злочин-ів, то тим самим вона годіть ся з їх злочинами, вона їх одобряє. Бо розстріляв і рабунки укр. селян та проти-жидівські погроми в Східній Галичині, се не річи, які ді-ють ся десь в Китаю чи в Аф-риці, що українського робі-тника можуть мало обходи-ти.

Тутешна контрреволюційна сволоч не має відваги стати тепер в оборону зрадників і бандитів Петлюра та Павленків, які є на яній службі поль-ських панів, бо вона втратила би і дрібку того ґрунту, який се має серед того елементу, який так забитий національ-ним шовінізмом, що поза ним не може бачити дальше світа. Тому вона мовчить. А мов-чанка означає притакуванє. І ми ще раз кажемо "У. Г." і його собратам: признайте ся до бандитів Петлюра та Павленків, або нанятіють їх. Коли Петлюра і Павленко че-сні лицарі, коли вони "освобо-джують" Україну, то оправ-дуйте їх винки, величайте їх борцями, героями, а не мов-чіть, як в рот води понабери-ли. Своєю мовчанкою ви ли-ше потверджуєте, що ви такі самі, як і вони.

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ІНТЕЛІГЕНЦІЯ.

Під повисшим наголовком помістив в "L'Humanite" Мар-сель Кашен, який повернув недавно з Росії, слідуючу ста-ттю: "Російська революція — ли-ше він — була і є по, своїй суті рухом робітничої класи. Соціалістичу федеративну республіку совітів утворив промисловий пролетаріат; сьогодні він нею править. Всесвітній робітничий клас не повела ся місія освободже-ня світа від змори капіталі-зму і імперіалізму. Російська робітничка класа взяла на се-бе небезпечну роль ініціатор-ки: вона перша підняла ся завдання підготувати будуче всесвітнє жите.

Як найбільшу підмогу ді-стала вона від селянина. Він домагав ся землі: дістав її на другий день після жовтєвих пойдів в 1917 р. Совіти, орган нової, оригінальної адміні-страції, завязок правдивої де-мократії будучини, надідали село. Селянин подувив ся з червоними і задля добро-дїяств, яких він від них заст-вав і з невинности до давного підданства, яке давило його, підняв який звір, протямом вікис.

Між революцією а селом є очевидно ріжні непорозуміння. Довози з сїл стають одначе чимраз обильнійші, селяни дають сотками тисяч свєт синав червоної армії, злочений в сїлости з молодих селян. А се, думаю, зовсім не-вдвозначний доказ довіри.

Республіка без буржуазії, в якій управляют самі робітни-ки і самі селяни, ось який се режим! Спробуйте уявити со-бі консеквенції сього факту! Можете скільки захочете, ди-ктувати переведенє його в жите! Може критикувати, категорично й суворо осуд-жувати в вашому крисі. Се все не змінить сього, що факт істнує, великанський, о-динокий в історії світа!

Уявіть собі товариші! Там, далеко праця освободила ся від ярма капітала; з надлю-дською відвагою втупила во-на на шлях до сьобого осво-бодження; вона по героїчськи на йому траєва, не раз збива-ючи ся, вся в крові і бороть-бі.

Що за примір і наука для соціаліста, який мав шасте бачити сей вид! Який відіа-жач хобчи тільки хвилинку се-ю атмосферою боротьби, го-рлячки, безграничної надї; який бачив при роботі сей на-род, сего велитя-мученика.

Однак наша інтелігенція кидає на нього наругу; вона бє застерєжє підпомагає французську буржуазію, яка обезпечує наш народ на все перд історією. Не давна поступала так само російська інтелігенція в відношеню до революції, якої величі, ні зна-

чїня для будучини — вона не розуміла. Численні признаки зачина-ють одначе вказувати на змі-ну в її поглядах. Республіка совітів відмітила для артистів, великих академіків, учених у-привілейованє місце. На скіль-ки позваляє їй нуджа, на яку засудила її наша блокада і безконечна війна, вона забез-печує цвітюви інтелігенції най-више становище в республі-ці. І поводи найкращі одини-ці з поміж інтелігенції приед-нують ся до нового режиму, деякі з великим розголосом, як пр. відомий професор Гре-дескул, російський історик, який недавно ще належав до партії кадетів. Сьогодні він веде в кругах російської ін-телігенції завязту кампанію в користь большевиків.

В неділю, 20. червня, мав він викад в "Домі пре-си" в Москві про моральну кризу серед інтелігенції. Ин-телігенція збирало ся дуже бо-гато. Гредескул аналізував перд ним події останніх днів з російської історії. Як се можливо, щоби робіт-ничі ума, які за царату були майже всі ліберали або демо-крати, відчужили ся від робі-тнички в хвилині, коли во-ни розірвали свої кайдани? Се стало ся тому, що вони не мали нікого довіри до твор-чої сили робітничої класи; тому, що вони не знали і не зрозуміли як сїд механізм буржуазного устрою; вони не бачили, що капіталізм, дови-ши до війни, не потрафить, не буде міг відізкати рівно-ваги, яка будь-що-будь за-держувала його владу перд катастрофою. Одинокої соці-алісти ставили правдиві діан-нози, предвиджуючи револю-цію, яка мусїла прийти.

А ся революція предвиджує кінець вської співраці з бур-жуазією. Гляньте, щоби пере-конати ся, на німецьку кон-ституанту. Інтелігенція була сліпа; во-на не розуміла причин загост-рення боротьби клас. Вона вірила в народ і його істо-ричну роль.

Але чи й сьогодні вона схо-че тревати в своїй ошибці? Не помагати народами, не співпрацювати з ним, се зна-чить, чекати повороту "до-старих шляхів; се значить, "наново пустити кров своєю-му народами, щоби його по-неволило". Чи інтелігенція зрадить народ? Нехай збу-дїть ся з летаргу, нехай дасть відповідь, нехай ріша-єт ся будувати в зєдненю з робочою класою нову, велику Росію, нове велике людаство". Гредескула вислухано. Тре-ба буде багато часу, щоби змінили ся умі учених, про-фесорів, артистів, якими во-лодла дотепер буржуазна е-кономія.

"Російська революція розо-чала, накінєць, надлюдську працю загального вихованя вихованя широких мас, в я-кому то напрямі вона докона-ла гідні подиву поступи".

Російська революція розо-чала, накінєць, надлюдську працю загального вихованя вихованя широких мас, в я-кому то напрямі вона докона-ла гідні подиву поступи".

РАДЯНСЬКА УКРАТНА ВПОВНІ НЕЗАВИСИМОЮ ДЕРЖАВОЮ.

Повише подаємо за "Впе-редом" ряд документів, які появили ся з приводу отворе-ня совітсько-польської миро-вої конференції в Мінську і я-кої якнайкраще свідчать, що Совітська Росія урядово ви-знає суверенність Української Радянської Республіки та що Радянська Україна є вповні незалежною державою і як така вона виступала на пере-говорах з поляками в Мінську.

І так "Вперед" з 3. вересня в новинці п. й. "Українська справа підчас переговорів в Мінську" подає слідуєчу: "З протоколіа, які предло-жили представникам преси предсідники польської миро-вої делегації Домбські, після по-вороту з Мінська до Варшави слідує, що совітська миро-ва делегація зажадала від поль-ської делегації розширення її мандату в тому напрямі, щоби вона могла переговорюва-ти також з делегацією укра-їнської радянської республі-

ки" "Вперед" з 5. вересня пи-ше: "Вже підчас мирових пере-говорів в Мінську станула на денному порядку справа суве-ренности української радян-ської республіки. Совітські де-легати були заосмотрєні в повновасти від радянської у-країнської республіки до пе-реговорів з польськими де-легатами. Повновасти ті підпи-сав від імени української ра-дянської республіки комісар за-гальної справ сєї республі-ки Раковський. Предсідник польської делегації Дембські узнав повновасти підписані Раковським за важні й вистар-чаючі. Сю заяву Домбського втягнуло до протоколу а пе-реговорів, про що повідомля-є публично і офіційально польське міністерство загра-ничних справ у своєму ко-мунікаті. Надто російський комісар заграничних справ Чі-черін, в депеші до предсідни-ка совітської мирової делега-ції Данишевського, ясно й не-двозначно значить, що укра-їнська радянська республіка є суверенною державою. Далі суверенність укр. радян-ської республіки заманіфесто-вано в останній совітській но-ті до польського уряду в спра-ві перенесеня мирових пере-говорів до Риги. Сю ноту підписав Чічерін, як комісар російської республіки і Рако-вський, як комісар української радянської республіки. В ноті комісара Чічеріна до совіт-ської мирової делегації в Мінську ясно і недвозначно заявлено, що радянська Укра-їна — суверенна держава. Підрядну в сьому ролу для понятя суверенности грає факт, що українська радян-ська республіка виступає на міжнародній арені як союзни-ця совітської Росії. Союз ра-дянської України з совітсько-ю Росією є внутрішнім пита-нем української радянської республіки і в нічому не мо-же дотикати її незалежности, її змісту сєї незалежности, передовсім супроти сторон-них чинників."

Варшавський "Narod" до-носить на підставі інформації предсідника польської миро-вої делегації в Мінську, Дом-бського, ось що про справу у-часті делегації радянської У-країни на мінській конферен-ції: "Совітська делегація була заосмотрєна в подвійній по-вновласти: одну російську, дру-гу українську. Данишевський зажадав від польських пре-дставників, щоби вони уважа-ли свої повновасти за пра-вильніми до переговорів з У-країною. Домбські заявив, що повновасти польської деле-гації є правильні тільки до переговорів з совітською Ро-сією, а не з радянською Ук-раїною, якої відносно до Росії не є право усталені. Дани-шевський заявив, що вправді правдодержавні відносини не є усталені, одначе радянська Україна є злучена з совітсько-ю Росією, при чому значить, що він засягне дефінітивних інформацій від центрального уряду совітів.

Дійсно надійшла відповідь, в якій Чічерін уявляє радян-ську Україну за суверенну державу. Супроти сего польська де-легация заявила, що мусить порозуміти ся зі своїм ур-ядом в справі повновасти до переговорів з радянською У-країною".

"Express Telegraphe de L'Est" доносить, що на до-маганє Данишевського влучено до мирового протоколу копі-ю депеші, висланої польсько-ю делегацією сьому уряду в справі повновасти пере-говорів з радянською Укра-їною.

Пресовий відділ польсько-го посольства заграничних справ подає на підставі про-токоліа з мирових перегово-рів в Мінську, що польський делегат Домбські зложив слі-дуючу заяву: "Польська деле-гация уявляє предложені їй повновасти представників російської соціалістичної фе-деративної республіки підпи-сані Леніном, Чічеріном і Ра-ковським за важні і вистар-чаючі".

В статі "Суверенність укра-їнської радянської республі-

ки" "Вперед" з 5. вересня пи-ше:

"Вже підчас мирових пере-говорів в Мінську станула на денному порядку справа суве-ренности української радян-ської республіки. Совітські де-легати були заосмотрєні в повновасти від радянської у-країнської республіки до пе-реговорів з польськими де-легатами. Повновасти ті підпи-сав від імени української ра-дянської республіки комісар за-гальної справ сєї республі-ки Раковський. Предсідник польської делегації Дембські узнав повновасти підписані Раковським за важні й вистар-чаючі. Сю заяву Домбського втягнуло до протоколу а пе-реговорів, про що повідомля-є публично і офіційально польське міністерство загра-ничних справ у своєму ко-мунікаті. Надто російський комісар заграничних справ Чі-черін, в депеші до предсідни-ка совітської мирової делега-ції Данишевського, ясно й не-двозначно значить, що укра-їнська радянська республіка є суверенною державою. Далі суверенність укр. радян-ської республіки заманіфесто-вано в останній совітській но-ті до польського уряду в спра-ві перенесеня мирових пере-говорів до Риги. Сю ноту підписав Чічерін, як комісар російської республіки і Рако-вський, як комісар української радянської республіки. В ноті комісара Чічеріна до совіт-ської мирової делегації в Мінську ясно і недвозначно заявлено, що радянська Укра-їна — суверенна держава. Підрядну в сьому ролу для понятя суверенности грає факт, що українська радян-ська республіка виступає на міжнародній арені як союзни-ця совітської Росії. Союз ра-дянської України з совітсько-ю Росією є внутрішнім пита-нем української радянської республіки і в нічому не мо-же дотикати її незалежности, її змісту сєї незалежности, передовсім супроти сторон-них чинників."

Варшавський "Narod" до-носить на підставі інформації предсідника польської миро-вої делегації в Мінську, Дом-бського, ось що про справу у-часті делегації радянської У-країни на мінській конферен-ції: "Совітська делегація була заосмотрєна в подвійній по-вновласти: одну російську, дру-гу українську. Данишевський зажадав від польських пре-дставників, щоби вони уважа-ли свої повновасти за пра-вильніми до переговорів з У-країною. Домбські заявив, що повновасти польської деле-гації є правильні тільки до переговорів з совітською Ро-сією, а не з радянською Ук-раїною, якої відносно до Росії не є право усталені. Дани-шевський заявив, що вправді правдодержавні відносини не є усталені, одначе радянська Україна є злучена з совітсько-ю Росією, при чому значить, що він засягне дефінітивних інформацій від центрального уряду совітів.

Дійсно надійшла відповідь, в якій Чічерін уявляє радян-ську Україну за суверенну державу. Супроти сего польська де-легация заявила, що мусить порозуміти ся зі своїм ур-ядом в справі повновасти до переговорів з радянською У-країною".

"Express Telegraphe de L'Est" доносить, що на до-маганє Данишевського влучено до мирового протоколу копі-ю депеші, висланої польсько-ю делегацією сьому уряду в справі повновасти пере-говорів з радянською Укра-їною.

Пресовий відділ польсько-го посольства заграничних справ подає на підставі про-токоліа з мирових перегово-рів в Мінську, що польський делегат Домбські зложив слі-дуючу заяву: "Польська деле-гация уявляє предложені їй повновасти представників російської соціалістичної фе-деративної республіки підпи-сані Леніном, Чічеріном і Ра-ковським за важні і вистар-чаючі".

В статі "Суверенність укра-їнської радянської республі-

ки" "Вперед" з 5. вересня пи-ше: "Вже підчас мирових пере-говорів в Мінську станула на денному порядку справа суве-ренности української радян-ської республіки. Совітські де-легати були заосмотрєні в повновасти від радянської у-країнської республіки до пе-реговорів з польськими де-легатами. Повновасти ті підпи-сав від імени української ра-дянської республіки комісар за-гальної справ сєї республі-ки Раковський. Предсідник польської делегації Дембські узнав повновасти підписані Раковським за важні й вистар-чаючі. Сю заяву Домбського втягнуло до протоколу а пе-реговорів, про що повідомля-є публично і офіційально польське міністерство загра-ничних справ у своєму ко-мунікаті. Надто російський комісар заграничних справ Чі-черін, в депеші до предсідни-ка совітської мирової делега-ції Данишевського, ясно й не-двозначно значить, що укра-їнська радянська республіка є суверенною державою. Далі суверенність укр. радян-ської республіки заманіфесто-вано в останній совітській но-ті до польського уряду в спра-ві перенесеня мирових пере-говорів до Риги. Сю ноту підписав Чічерін, як комісар російської республіки і Рако-вський, як комісар української радянської республіки. В ноті комісара Чічеріна до совіт-ської мирової делегації в Мінську ясно і недвозначно заявлено, що радянська Укра-їна — суверенна держава. Підрядну в сьому ролу для понятя суверенности грає факт, що українська радян-ська республіка виступає на міжнародній арені як союзни-ця совітської Росії. Союз ра-дянської України з совітсько-ю Росією є внутрішнім пита-нем української радянської республіки і в нічому не мо-же дотикати її незалежности, її змісту сєї незалежности, передовсім супроти сторон-них чинників."

БАЛКАНСЬКА КОМУНІСТИЧНА ФЕДЕРАЦІЯ.

Початок балканському со-ціалістичному зєднаню був зроблений ще в лютім 1915 р., коли за ініціативою болгар-ських тісянків в Софії зїстав зорганізований величезний міжбалканський мітинг протесту, в котрому взяли участь делегати румунської і серб-ської соціалістичних партій. Тоді то і прийнято рішенє за-сновати балканську соціалі-стичну федерацію, котра по-винна згуртувати кругом себе всі сили балканського проле-таріату для боротьби проти імперіалістичної і завойов-ничої політики балканського буржуазного націоналізму, а також для обєднаня всіх бал-канських народів в одну фе-деративну республіку. В маю то-го-ж таки року відбула ся по-сім питаню конференція в

Бухаресті між болгарськими тісянками і румунськими со-ціалістами, а в липні того са-мого року і в тому самому місті була скликана перша балканська соціалістична кон-ференція, в котрій взяли участь представники болгар-ських тісянків, румунської і грецької соціалістичних пар-тій, Сербська соціалістична партія, в наслідок тяжких ус-лівій війни, не могла вислати своїх делегатів, але опісля цілком прийняла рішення конференції. На сій конфе-ренції зїстав вироблений і прийнятий одинокий проект про організацію балканської демократичної федеративної республіки. На сій конфе-ренції обговорювали ся також зраднича робота балканських соціал-патріотів і та ганебна діяльність зорганізувати свою діяльність. Тільки після формального закінченя війни, котра не принесла для бал-канських народів — і "поби-дителей" і "побіджених" — ні-чого, крім нових ще тяжших фінансових і економічних трудностей, голоду і нещастя, було можливим подумати про відновленє балканської соці-алістичної федерації.

На сей раз балканські ро-бітники і трудове селянство мали перд своїми очима кро-вавий досвід війни і наслідки політики балканської наці-оналістичної буржуазії а її "славним" "національним о-бєднанем". Все те, що пред-сказали борючі ся проти війни балканські соціалісти, стало ся і навіть перевищило їх песимістичне передбаченє. Праючіми балканські народи зїстали поставлені перд ді-лемою: або без скарги пере-нести погіршивші ся наслід-ком війни житєві условини, засуджуючі їх на безпросвіт-не невільництво, або рішучо бороти ся до повного повале-ня класового панованя бал-канської імперіалістичної бур-жуазії.

Балканські комуністичні і соціалістичні партії, котрих вплив за час війни дуже по-ширив ся, взяли в свої руки ініціативу для пливної орга-нізації і підготовленя тих сил, котрі приведуть до тор-жества балканської пролетар-ської революції. З сєю цілю болгарська комуністична пар-тія (тісянків) скликала в січ-ні 1920 р. першу балканську комуністичну конференцію на котрій були присутними делегати комуністичних і со-ціалістичних партій Болгарії, Югославії і Греції. Румун-ські делегати, в наслідок зе-лїздодорожного страйку, не могли прибути до Софії, але румунська партія все таки пі-зніше прилучила ся до рі-шенє конференції.

Резолюції, які прийняла ся конференція, ясно свідчать, що балканський революцій-ний пролетаріат вступив в рі-шучу фазу своєї історії. Сво-єю першою і невідкладною за-дачею він (ствить): 1) оборону всіма средствами російської пролетарської революції, як огнища світової соціалістич-ної революції, і 2) неприми-римі і жорстоку класову бо-ротьбу для поваленя влади балканської буржуазії, для торжества Балканської Соці-алістичної Федеративної Ра-дянської Республіки.

А. Шаблін. ("Правда".)

Італійська делегація в Росії. До Росії прибула делегація італійських соціалістів в чис-лі 14 осіб. Вона репрезентує професіональні союзи а та-кож лівичу італійської соці-алістичної партії. Один з деле-гатів заявив, що большевизм має в Італії дуже принагід-ний ґрунт, а Ленін є тут біль-ше популярний, чим в своєю-му часі був Гарібальді.